

NIEUWSBRIEF CENTRO MADRE

Zomer 2016

ROOFOVERVAL

Op 28 juni kwam een bestelwagen naar Centro Madre. Een jongeman stapte uit en vertelde dat hij guavejam wilde kopen. Terwijl ik het huis in ging om hetgeen te halen waar hij voor gekomen was, werd duidelijk dat het om een overval ging, gepleegd door 4 gewapende mannen. Ze stuurden ons allemaal naar het huis: Marco en Carlos die voor ons op het land werken, Freider, de tiener zoon van Marco, Melqui, een tienermoeder die gedeeltelijk bij ons woont, David haar zoon van 18 maanden oud, en ik.

Ze stalen onze gereedschappen, elektrische apparaten, computers, camera's, ons eten!, mijn tas met mijn identiteitspapieren en vele andere spullen. Zij bonden ons vast en bedreigden ons met het kidnappen van de baby als wij niet mee zouden werken. Het duurde ongeveer een uur voordat zij vertrokken waren en zij namen onze auto mee.

Nadat wij onszelf hadden bevrijd, hebben wij de nationale militie (national guards) ingelicht die in de buurt een commando hebben. Deze militie was meteen achter de dieven aangegaan en wist ze te vinden. Toch wisten de dieven hen te ontvluchten, waarbij ze de gestolen goederen achterlieten. De nationale militie zal misschien onze gestolen auto teruggeven. Onze gestolen goederen zullen zij echter zeker houden als hun 'beloning'. Na verschillende keren slachtoffer te zijn geweest van een roofoverval, weten we inmiddels dat je eerst slachtoffer bent van de overvallers, daarna slachtoffer van de politie of de nationale militie, die profiteren van je verlies en als derde, slachtoffer van het bureaucratische systeem dat langzaam is en vaak inefficiënt. Wanneer ik aan anderen over deze gebeurtenis vertel verbaast het me hoeveel mensen recent hetzelfde overkomen is of zelfs waren gekidnapt.

Voor een paar weken heb ik met een gevoel van depressie rondgelopen, alsof ik een stomp in mijn buik had gehad. Nelson is nergens meer toe in staat wat niet gebruikelijk is. Hij zegt dat hij geen gereedschap heeft om maar iets te kunnen doen, maar natuurlijk voelt hij zich net zo depressief als ik. Het heeft dagen geduurd voordat ik dit op papier kon krijgen.

Toch tikt de tijd door en we moeten beslissen wat we gaan doen. Gaan we door?

Wat is onze doel hier? We zijn 16 jaar met dit project bezig geweest en we hebben hier heel veel tijd, energie en middelen aan gewijd. We willen nu niet opgeven. Zoals de lokale bevolking geen andere keuze heeft dan te blijven en door te gaan met hun leven, hebben wij gekozen om hetzelfde te doen.

ONVOLDOENDE VOEDSEL BESCHIKBAAR

Momenteel is er te weinig voeding beschikbaar om winkels te kunnen voorzien. Aan de hand van een identiteitsnummer kunnen wij één keer in de week naar een vooraf vastgestelde winkel gaan om boodschappen te doen. Hiervoor moeten we tot wel 3, a 4 uur of vaak langer in de rijen staan wachten zodat we kunnen kopen wat op dat moment daar beschikbaar is. Bij de meeste producten mag je alleen maar een

bepaalde hoeveelheid kopen. Bijvoorbeeld; 2 kilo rijst, 1 liter olie, 1 kilo maïzena. Het varieert maar het is nooit veel. Maar omdat de prijzen gereguleerd worden door de overheid, is het goedkoop.

Degenen die werk hebben kunnen niet in de rijen staan, daarom zijn er anderen die het voor hen doen. Deze mensen verkopen het dan weer aan hen door voor 5 of 10 keer meer dan de oorspronkelijke prijs. Zo kopen wij bepaalde producten op de zwarte markt heel erg duur in op het moment dat deze beschikbaar zijn zoals rijst, olie, luiers en waspoeder. Maar in ieder geval kunnen we op deze manier doorgaan met het werk in plaats van uren in de rijen te staan wachten.

Fruit en groenten zijn beschikbaar maar beginnen elke dag duurder en duurder te worden. Voor de gemiddelde man/vrouw die afhankelijk is van het minimum loon is dit een financiële nachtmerrie en ontzettend beangstigend.

Laatst werden er overvallen gepleegd op voedsel in Cumana zowel door criminelen als niet criminelen, wat het alleen maar nog ingewikkelder maakt. De overheid is met een programma begonnen om een tas met eten twee keer per maand aan elke familie te garanderen dat gebaseerd is op een criterium die de lokale overheden hebben vastgesteld. Maar dit is nog steeds niet goed geregeld en de hoeveelheid aan voedsel die men hiermee krijgt is nog steeds erg weinig.

Aan onze landbouwer Marco en aan zijn vrouw Franci en hun twee kinderen is te zien dat ze in de afgelopen paar maanden erg afgevallen zijn. Franci zegt dat ze moet huilen omdat haar kinderen al weken lang alleen cassave aan het eten zijn.

Julia, een goede vriendin waarmee we vanaf het begin van Centro Madre contact hebben, is aan het genezen van een operatie en zij is niet in staat om uren in de rijen te staan. Zij heeft een bananenplantage waarmee zij haar familie voedt en inkomen uit genereert. Maar voordat ze de bananen kon oogsten hadden andere deze al gestolen. Dit gebeurt de laatste tijd heel erg vaak.

Een vriend uit Brazilië moest in de laatste paar maanden voor zaken drie keer in Venezuela zijn. En gelukkig maar! want elke keer kon hij ons onder andere rijst, bonen, melk voor de baby en granen komen langsbrengen. Dit heeft ons ontzettend geholpen.

TEKORT AAN MEDICIJNEN EN ANDERE PRODUCTEN

Veel mensen hebben hun auto in de garage moeten zetten omdat ze geen banden, accu's of andere auto-onderdelen konden vinden. Ook zijn er maar weinig medicijnen beschikbaar in de apotheken en ziekenhuizen waardoor zieke patiënten met serieuze problemen te maken hebben.

Melqui, 17 jaar, is een tienermoeder die al vanaf haar 7de op Centro Madre woont. Zij heeft op dit moment een stabiele relatie maar kan geen anticonceptiemiddelen vinden. Hiervoor is zij nu op een wachtlijst gezet. Venezuela heeft de meeste tienerzwangerschappen van Zuid Amerika, zelfs wanneer er geen sprake zou zijn van schaarste.

DROOGTE, ENERGIECRISIS EN BELEID OVERHEID

We hebben 2 jaar met droogte te maken gehad wat bijgedragen heeft aan de voedingstekorten en tevens een energiecrisis veroorzaakt heeft. Hierdoor komen wij elke dag urenlang zonder stroom te zitten en in de steden ontvangen de huizen onvoldoende water.

Het aantal schooldagen is verkleind naar 4 dagen per week en de overheidsinstanties zijn nog alleen maar 2 dagen per week geopend. Dit heeft voor enorme problemen gezorgd ook omdat het hele bureaucratische systeem niet goed functioneert. Het goeie nieuws is dat het is begonnen met regenen.

De onveiligheid is op ieder moment merkbaar. De overheid heeft geen middelen om hier vat op te krijgen, daarom sturen zij speciale politiecorpsen die toestemming krijgen om dorpen, huizen en percelen binnen te vallen om daar mensen te doden zonder dat er vooraf vragen gesteld zijn.

RIJK AAN GRONDSTOFFEN

Dit gebeurt allemaal in een land dat zo rijk is aan grondstoffen. Het klopt ook niet dat een land als Venezuela met zoveel voedseltekorten te maken heeft. Wortelgewassen, bananengewassen en fruitgewassen zijn breed gecultiveerd in de regio, maar heel erg moeilijk te bewerken in andere voedingsmiddelen zoals bloem. De mensen zijn erg afhankelijk van geïmporteerd tarwemeel om brood en pasta mee te kunnen maken. Een hoeveelheid aan mango's gaat elk jaar verloren omdat haast niemand deze verwerkt.

Daarom zouden de mensen hier de controle over de productie van de basisbehoeften moeten overnemen. Basisproducten zoals; voeding, medicijnen en kleding. Basisprincipes waar Centro Madre al velen jaren mee bezig is geweest om dit over te brengen aan de lokale bevolking. De crisis die wij doormaken verduidelijkt dat dit erg belangrijk is.

HET WERK VAN CENTRO MADRE

Over de jaren heen is Centro Madre bekend geraakt bij universiteitsstudenten en professoren die bij ons op bezoek zijn geweest. Ook vooraanstaande overheidsfunctionarissen (zowel landelijk als internationaal) hebben we op bezoek gehad. Een tijd geleden hadden we de minister van wetenschap en technologie op bezoek die geïnspireerd was geraakt door onze sociale missie en visie. Toch komen ze niet met concrete oplossingen of hulp die wij nodig hebben om onze visie te kunnen overbrengen of te bewerkstelligen. Om deze reden gaan we al snel bij anderen te rade voor hulp.

Om toch zoveel mogelijk in voedsel te kunnen voorzien is het van belang dat we een mini-industrie oprichten om de verschillende gewassen te kunnen bewerken. Als eerste prioriteit willen we hiermee in Centro Madre beginnen om vervolgens de lokale boeren te ondersteunen om een dergelijke bedrijvigheid op te zetten. Op deze manier worden mensen in staat gesteld hun eigen voeding te produceren en kunnen wij een beweging maken om regionaal zelfvoorzienend in voedsel te worden.

De eerste stap in deze richting hebben wij gemaakt door van Centro Madre een Model project te maken voor biologische landbouw, zodat andere landbouwers en tuinders uit onze omgeving bij ons een kijkje kunnen nemen op welke manier wij ons voedsel verwerken en produceren.

In Venezuela zijn haast geen voedselverwerkingmachines beschikbaar. Daarom moeten we deze of importeren of zelf maken. Het laatste is mogelijk omdat Centro Madre twee gekwalificeerde personen heeft die deze machines kunnen maken: Nelson en Mario. Op dit moment zijn we bezig met het maken van een voedsel droog machine om wortelgewassen, bananengewassen en fruit te drogen, en een molen voor het maken van deeg en bloem uit mais of andere gewassen.

Ook willen wij in Centro Madre meer met cassave gaan doen. Cassave is een wortelgewas dat verwerkt kan worden tot verschillende voedselsoorten. Dit is algemeen bekend in Brazilië. Toch doen ze er maar weinig mee in Venezuela. Met de juiste machines kunnen wij cassave produceren op grotere schaal en dit voor een redelijke prijs verkopen.

Een ander project waar we mee bezig zijn is om in het dorp biologische sojabonen te kweken. Er zijn alleenstaande moeders met kinderen in het nabijgelegen dorp Madre Vieja die bananenbomen planten. Zij zien hun fruit aan de bomen groeien en wachten angstig af wanneer het tijd is om het te oogsten. Het zal hun familie van eten en inkomen voorzien. Maar voordat ze het kunnen oogsten, zijn er mannen van

hun eigen dorp die het fruit al gestolen hebben. Ik heb er geen woorden voor hoe ik mijn verontwaardiging hierover uit kan drukken. Er zijn vele verhalen die zich als deze voordoen.

Centro Madre is van plan sojabonen weg te geven zodat zij deze kunnen kweken en oogsten. We zijn van plan om ze te leren hoe zij soja paté (lijkt erg op een vleesproduct), sojamelk, sojakaas, soja mayonaise etc. kunnen maken. Als we aan de juiste machines kunnen komen dan kunnen we ook sojaolie maken. Soja is geen gewas dat mensen zullen stelen (in ieder geval nog niet). Hiervoor is het belangrijk dat we biologische bonen in Amerika kopen om door te laten sturen naar Venezuela. Er zijn goedkope manieren om pakjes vanuit Amerika te verzenden.

Onze grote dank aan de vele mensen die ons steunen met goederen en/of donaties om dit alles mogelijk te maken.

Hendrika Renkers Directeur Centro Madre

Voor meer informatie over Hendrika's werk in Barlovento kunt U zich richten tot haar website www.centromadre.org . Als u contact met haar wil of een project wil ondersteunen schrijf naar centromadrebarlovento@gmail.com .

U kunt ook contact opnemen met onze Nederlandse organisatie:

www.centromadre.nl

Michele Montenegro, secretaris
Tollensstraat 38
5343HK Oss, Nederland
+31 6 5580 3337
info@centromadre.nl

Maarten Broekers, penningmeester
+31 592 300 420
info@centromadre.nl

Donaties zijn welkom op het rekeningnummer van: Stichting Centro Madre,
IBAN: NL02ABNA0418992800,
BIC: ABNANL2A,
Assen, Nederland